

آندوکاردیت باکتریایی: Bacterial Endocarditic

دلیل دقیق آندوکاردیت مشخص نیست ولی در تاریخچه وجود یک کانون عفونی در بیماری وجود دارد. این کانونهای عفونی میتواند در مخاط شکمبه، آبسه-های مختلف در جاهای مختلف بدن، عفونت سم و دم، چرکی شدن زخم، پنومونیا، ورم پستان و... وجود داشته باشند.

در اسب بیشتر دریچه آئورت، و در گاو بیشتر دریچه سه لتی درگیر میشود که در این صورت Systolic Murmur می شنویم.

از دیگر علائم این عارضه میتوان به پالس ورید و داج، مرمر سیستولیک، تاکی کاردی، افزایش تعداد تنفس، تب مواج، بی اشتهایی، کاهش وزن و علائم CHF اشاره نمود.

بهترین روش تشخیص آکوکاردیوگرافی است ولی در هنگام بروز تب میتوان به طور استریل، از حیوان خون گرفت و در آزمایشگاه پس از کشت، عامل باکتریای را جدا کرد. در اسب و گاو بیشترین عامل باکتریایی جدا شده، استریتوکوکوس و کورینه باکتریوم بوده است.

معمولا در تاریخچه دامهای مبتلا به این بیماری لنگش و اسهال وجود داشته است.

درمان:

در درمان این بیماری از آنتی بیوتیکها استفاده میشود.

معمولاً بهترین انتخاب پنی سیلین به همراه یک آمینوگلیکوزید مانند جنتامایسین و استرپتومایسین (در 5-7 روز ابتدایی) می‌باشد.

ولی تزریق پنی سیلین را معمولاً تا 3 هفته بعد نیز ادامه می‌دهند.

همچنین می‌توان از **آسپرین** به میزان 100 میلی گرم برای نشخوارکنندگان به ازای هر کیلوگرم وزن بدن به صورت IV و یا از **هپارین** به میزان 100 میلی گرم بری نشخوارکنندگان به ازای هر کیلوگرم وزن بدن به صورت IV و یا از هپادین به میزان 30 واحد به صورت زیر پوستی دو مرتبه در روز استفاده کرد.

طول مدت درمان معمولاً زیاد است و چون گوشت این حیوانات پس از درمان قابل استفاده نمی‌باشد بهتر است حذف شوند.